კავკასიოლოგიის საერთაშორისო სამეცნიერო-კვლევითი საზოგადოებრივი ინსტიტუტის

წ ე ს დ ე ბ ა

რეგისტრირებულია
საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს
სარეგისტრაციო კოლეგიის
1997 წლის 17.07 № 20/5 დადგენილებით

1. ზოგადი დებულებანი

1.1. კავკასიოლოგიის საერთაშორისო სამეცნიერო-კვლევითი საზოგადოებრივი ინსტიტუტი ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმით წარმოადგენს მოქალაქეთა საზოგადოებრივ გაერთიანებას.

1.2. ინსტიტუტი თავის საქმიანობას წარმართავს საქართველოს კონსტიტუციის, „მოქალაქეთა საზოგადოებრივი გაერთიანებების შესახებ" საქართველოს კანონის, სხვა მოქმედი კანონმდებლობის, საერთაშორისო სამართლებრივი ნორმებისა და წინამდებარე წესდების შესაბამისად.

1.3. ინსტიტუტი წარმოადგენს იურიდიულ პირს მისი იუსტიციის სამინისტროში რეგისტრაციის დღიდან. ინსტიტუტს აქვს განკერძოებული ქონება, დამოუკიდებელი ბალანსი, საანგარიშსწორებო და სხვა ანგარიშები საბანკო დაწესებულებებში, როგორც საქართველოში, ისე საზღვარგარეთ.

1.4. ინსტიტუტს უფლება აქვს დადოს ხელშეკრულებები, გამოვიდეს მოსარჩელედ და მოპასუხედ სასამართლოში, დაიცვას თავისი წევრების ინტერესები მესამე პირებთან ურთიერთობაში.

1.5. ინსტიტუტს უფლება აქვს დააფუძნოს ფილიალები, განყოფილებები, წარმომადგენლობები, კანონით დადგენილი წესით.

1.6. ინსტიტუტს უფლება აქვს დააფუძნოს სხვა საზოგადოებრივი გაერთიანებები, საწარმოები კანონით დადგენილი წესით.

1.7. ინსტიტუტს უფლება აქვს შევიდეს კოლექტიურ წევრად, სხვა საზოგადოებრივ გაერთიანებებში, როგორც საქართველოში, ისე საზღვარგარეთ.
1.8. ინსტიტუტი არის საერთაშორისო სტატუსის მქონე.
1.9. ინსტიტუტის იურიდიული მისამართია: საქართველო, ქ. თბილისი. ბალანჩივაძის ქ. კ. 8, I სად., ბ. 25.

2. ინსტიტუტის მიზანი

2.1. ინსტიტუტის შექმნის ძირითად მიზანს წარმოადგენს კავკასიის, როგორც ერთიანი რეგიონის მეცნიერული შესწავლა და კვლევის შედეგების დანერგვა-პოპულარიზაცია.
2.2. ინსტიტუტის კვლევის სფეროებია: ისტორია, ეთნოლოგია, არქეოლოგია, ფოლკლორისტიკა, რელიგიათმცოდნეობა, სოციოლოგია, კულტურის ისტორია, კონფლიქტოლოგია, ლინგვისტიკა და ა. შ.
2.3. ინსტიტუტი თავისი მიზნების განხორციელებისათვის:
ამყარებს საერთაშორისო კავშირებს;
ორგანიზებას უკეთებს და მონაწილეობს კონფერენციებში, ყრილობებში, კონგრესებში, სიმპოზიუმებში, სემინარებში, კონკურსებში, გამოფენებში, ბაზრობებში, ფესტივალებში, აგრეთვე სხვადასხვა საინფორმაციო და სამეცნიერო ღონისძიებებში;
აქვეყნებს სამეცნიერო შრომებს, სამეცნიერო-პოპულარულ ჟურნალებს, კრებულებს, მონოგრაფიებს, ბროშურებს, სტატიებს;
კანონით დადგენილი წესით აფუძნებს გაზეთს, ჟურნალს, ტელეკომპანიას, გამომცემლობას;
ასრულებს ყველანაირ საქმიანობას, რომელის აუცილებელია წესდებით გათვალისწინებული ამოცანების გადასაჭრელად და რომელიც არ ეწინააღმდეგება მოქმედ კანონმდებლობას.

3. ინსტიტუტის წევრები. მათი უფლება-მოვალეობები

3.1. ინსტიტუტის წევრები შეიძლება იყვნენ საქართველოსა და საზღვარგარეთის მოქალაქენი. მასში შეიძლება გაწევრიანებული იქნენ აგრეთვე იურიდიული პირები. მოქალაქეები ინსტიტუტის დირექციის სახელზე შეტანილი განცხადებით, ხოლო იურიდიული პირები – თავიანთი ხელმძღვანელი ორგანოს გადაწყვეტილებით მიმართავენ პრეზიდიუმს.

3.2. ინსტიტუტში გათვალისწინებულია საპატიო წევრობის, ნამდვილი და ასოცირებული წევრობის სტატუსი.
3.3. ინსტიტუტის საპატიო წევრად შეიძლება არჩეული იქნას პიროვნება, რომელმაც უდიდესი წვლილი შეიტანა ეთნოლოგიის, ისტორიის, არქეოლოგიის, ფოლკლორისტიკის, რელიგიათმცოდნეობის, კულტურის ისტორიის, კონფლიქტოლოგიის, ლინგვისტიკის განვითარებაში.
3.4. ინსტიტუტის ნამდვილ წევრებად შეიძლება არჩეული იქნან ის იურიდიული ან ფიზიკური პირები, რომლებიც დასაქმებულნი არიან და მოღვაწეობენ 3.3. პუნქტში ჩამოთვლილ სფეროებში.
3.5. ინსტიტუტის წევრებს უფლება აქვთ:
აირჩიონ და არჩეულ იქნან ინსტიტუტის ხელმძღვანელ და მაკონტროლებელ ორგანოებში;
მონაწილეობა მიიღონ ინსტიტუტის ეგიდით ჩატარებულ ღონისძიებებში;
უპირატესი უფლებით ისარგებლონ ინსტიტუტის საინფორმაციო ბაზით;
თავისუფლად გავიდნენ ინსტიტუტის წევრობიდან;
მონაწილეობა მიიღონ წესდებით გათვალისწინებულ სამეცნიერო-საკვლევ მუშაობაში;
3.6. ინსტიტუტის წევრები ვალდებულნი არიან:
საკუთარი ინიციატივით ინსტიტუტის სახელით არ გააკეთონ რაიმე განცხადება ხელმძღვანელობასთან შეთანხმების გარეშე;
არ დაუშვან ინსტიტუტის სახელისა და საქმიანობის დისკრედიტაცია;
აქტიური მონაწილეობა მიიღონ ინსტიტუტის წესდებით გათვალისწინებულ საქმიანობაში;
შეასრულონ ხელმძღვანელ და მაკონტროლებელ ორგანოთა გადაწყვეტილებები;
გაუფრთხილდნენ ინსტიტუტის ქონებას და რაციონალურად გამოიყენონ ფინანსური საშუალებები;
3.7. ინსტიტუტის ასოცირებულ წევრებს აქვთ სათათბირო ხმის უფლება.
3.8. ინსტიტუტის წევრებს ნებისმიერ დროს შეიძლიათ გამოვიდნენ მისი შემადგენლობიდან, რის შესახებაც წერილობით უნდა აცნობონ ინსტიტუტის დირექციას. მიზნებისა და ამოცანებისადმი შეუფერებელი მოქმედებისათვის ინსტიტუტის წევრები შეიძლება გამოყვანილი იქნენ ინსტიტუტის წევრობიდან, დირექციის გადაწყვეტილების საფუძველზე.

4. ინსტიტუტის მართვა

4.1. ინსტიტუტის უმაღლესი, ხელმძღვანელი და მაკონტროლებელი ორგანოებია:

1. საერთო კრება
2. დირექცია
3. დირექტორი
4. სარევიზიო კომისია

4.2. ინსტიტუტის საერთო კრებები ტარდება წელიწადში ერთხელ.
ინსტიტუტის საერთო კრება შეიძლება მოწვეული იქნას ინსტიტუტის დირექციის, დირექტორის ან სარევიზიო კომისიის მოთხოვნით.
4.3. ინსტიტუტის საერთო კრება უფლებამოსილია მიიღოს გადაწყვეტილება, თუ კრებას ესწრება ინსტიტუტის წევრთა (დელეგატების) საერთო რაოდენობის ნახევარზე მეტი.
საერთო კრების გადაწყვეტილებები მიიღება კრებაზე დამსწრეთა ხმების უბრალო უმრავლესობით.
4.4. კრებებს შორის პერიოდში ინსტიტუტის მუდმივმოქმედ, აღმასრულებელ ორგანოს წარმოადგენს დირექცია.
დირექციის სხდომები მოიწვევა ყოველთვიურად. დირექციის სხდომები უფლებაუნარიანია, თუ მას ესწრება დირექციის წევრების ნახევარზე მეტი.
გადაწყვეტილებები მიიღება სხდომაზე დამსწრე დირექციის წევრთა ხმების უბრალო უმრავლესობით.
4.5. ინსტიტუტის დირექცია:
იღებს გადაწყვეტილებას ინსტიტუტის წევრად მიღების, წევრობიდან გასვლის ან გარიცხვის შესახებ, ანიჭებს პრემიებს, წოდებებს, ჯილდოებს;
იწვევს ინსტიტუტის კრებას;
ამტკიცებს ინსტიტუტის სამეცნიერო პროგრამებს და აწესებს კონტროლს მათ შესრულებაზე;
განსაზღვრავს სამუშაოთა მიმართულებას;
აყალიბებს სამეცნიერო საბჭოებს, კომისიებს, კომიტეტებს;
ორგანიზებას უკეთებს სამეცნიერო ყრილობებს, კონფერენციებს, თათბირებს;
გეგმავს და ახორციელებს ინსტიტუტის საერთაშორისო კავშირებს;
იღებს გადაწყვეტილებებს კანონით დადგენილი წესით საწარმოებისა და სამეურნეოანგარიშიანი ორგანიზაციების დაფუძნების შესახებ;
იღებს გადაწყვეტილებებს ყველა სხვა მიმდინარე საკითხებზე, რომელიც მოითხოვს ოპერატიულ გადაწყვეტას და რაც საერთო კრების სპეციალურ კომპეტენციას არ მიეკუთვნება;

4.6. ინსტიტუტის მთელ საქმიანობას წარმართავს დირექტორი.

4.7. ინსტიტუტის დირექტორი:

ახორციელებს დირექციის მუშაობის საერთო ხელმძღვანელობას;

დირექციის მიერ დამტკიცებული ხარჯთაღრიცხვის ფარგლებში განაგებს ფინანსურ საშუალებებს; ასევე ინსტიტუტის ქონებას;

წარმოადგენს ინსტიტუტს სახელმწიფო და საზოგადოებრივ ორგანიზაციებში; დებს ხელშეკრულებებს, აწარმოებს მოლაპარაკებებს და გასცემს მინდობილობებს;

იწვევს და უძღვება დირექციის სხდომებს; წარმართავს დირექციის სხდომებს; წარმართავს დირექციის საქმიანობას;

ინსტიტუტის სახელით ხსნის და ხურავს ანგარიშებს საბანკო დაწესებულებებში, ხელს აწერს საფინანსო დოკუმენტაციებს;

ანაწილებს ფუნქციებს დირექციის წევრთა შორის.

4.8. ინსტიტუტის სარევიზიო კომისია ამოწმებს ინსტიტუტის საფინანსო-სამეურნეო საქმიანობას.

5. ინსტიტუტის საკუთრება და შემოსავლის წყარო

5.1. ინსტიტუტს შეუძლია თავისი საქმიანობის უზრუნველყოფისათვის გააჩნდეს შენობები, ნაგებობები, სატრანსპორტო საშუალებები, საკუთარი ფულადი სახსრები, აქციები, ფასიანი ქაღალდები და სხვა ქონება.

5.2. ინსტიტუტი თავისი მიზნებისა და ამოცანების შესაბამისად ფლობს, სარგებლობს და განკარგავს მის ქონებას.

5.3. ინსტიტუტის ფულადი სახსრებისა და ქონების შევსება ხდება შემდეგი წყაროებიდან:

წევრთა შესასვლელი და საწევრო შენატანები;

ქართველი და უცხოელი იურიდიული და ფიზიკური პირების შემოწირულობები;

საქველმოქმედო შემოწირულობანი, მათ შორის გრანტები;

ინსტიტუტის საწარმოო-სამეურნეო, საგამომცემლო საქმიანობიდან მიღებული შემოსავლები;

სხვა კანონით ნებადართული შემოსავლები.

5.4. ინსტიტუტს უფლება აქვს საზღვარგარეთიდან მიიღოს ფულადი სახსრები და სხვა ქონება საწესდებო ამოცანების შესასრულებლად.

5.5. ინსტიტუტი თავისი შემოსავლიდან გარდა საწევრო შენატანებისა და შემოწირულობებისა კანონით დადგენილი მოცულობით და წესით იხდის გადასახადებს.

6. ინსტიტუტის საწარმოო სამეურნეო საქმიანობა

6.1. ინსტიტუტი კანონმდებლობით დადგენილი წესით ეწევა საწარმოო და სამეურნეო საქმიანობას, „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად ქმნის საწარმოებს.
6.2. ინსტიტუტის საწარმოო-სამეურნეო საქმიანობით მიღებული მოგება გამოიყენება მხოლოდ საწესდებო ამოცანების შესასრულებლად.

7. ინსტიტუტის საქმიანობის შეწყვეტის წესი

7.1. ინსტიტუტის საქმიანობა შეიძლება შეწყდეს ლიკვიდაციის გზით ან რეორგანიზაციის გზით.
7.2. ინსტიტუტის ლიკვიდაცია შეიძლება მოხდეს შემდეგ შემთხვევებში:
ინსტიტუტის საერთო კრების გადაწყვეტილებით;
კანონით გათვალისწინებულ სხვა შემთხვევებში;
7.3. ინსტიტუტის ლიკვიდაციის შემთხვევაში საერთო კრება ქმნის სალიკვიდაციო კომისიას, რომელიც ახდენს ინსტიტუტის ქონების შეფასებას, გამოავლენს დებიტორებსა და კრედიტორებს, ადგენს ვალდებულებით გათვალისწინებული გადასახადების გადახდის წესს, ადგენს აქტს და წარუდგენს მალიკვიდირებელ ორგანოს. ლიკვიდაციის შედეგად დარჩენილი ქონება ნაწილდება მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად.
7.4. ინსტიტუტის ლიკვიდაცია დასრულებულად, ხოლო საქმიანობა შეწყვეტილად ითვლება მარეგისტრირებელი ორგანოს მიერ ინსტიტუტის სახელმწიფო რეესტრიდან ამოღების შესახებ გადაწყვეტილების მიღების მომენტიდან.